

[Gottschalck-Hansen.]

loven, dels også fordi jeg gerne vil have oplyst, hvor mange erstatningssager der har været, og hvor mange af disse der har været forelagt domstolene. Jeg formoder, at det ikke er muligt for den højtærede minister umiddelbart at svare på dette, men ved et enkelt samråd kan denne sag jo drøftes.

Jeg skal med disse ord på mit partis vegne anbefale lovforslaget til en både hurtig og velvillig behandling.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Det var et eksperiment, da vi for 10 år siden vedtog loven om regulering af bymæssige bebyggelser. Man kan sige, at denne regulering med inderzoner, mellemzoner og yderzoner med forskellige regler for bebyggelse var revolutionerende i forhold til tidligere lovgivning, fordi den så stærkt greb ind i ejernes dispositionsret over deres ejendom og ville få stor indflydelse på grundværdien i de forskellige zoner. Derfor måtte en sådan lov også følges af en ændret grundstigningslovgivning, som sket er, og derfor var det naturligt, at loven indeholdt en revisionsbestemmelse. Alle partier var, som det er nævnt, enige om, at en sådan lovgivning måtte gennemføres for at hindre den uhenigtsmæssige bymæssige udvikling, som mange steder i landet konstateredes, således at navnlig samfundsmæssige, økonomiske, tekniske og hygiejniske synspunkter kunne tilgodeses.

Hvordan har nu loven virket? Jeg tror, man kan sige: over al forventning godt — det er jeg enig med de tidligere talere i. Der har naturligvis været nogle gnidninger hist og her, men i det store og hele er det gået godt. En væsentlig grund hertil er den smidighed, som ordningen har med mulighed for overførsel fra den ene zone til den anden inden for den periode, hvori den pågældende plan gælder, og specielt det gode, at vi fik mellemzoneordningen. En anden grund er, at de lokale interesser har været stærkt repræsenteret i udvalgene for de forskellige byudviklingsområder, og at det alsidigt sammensatte byplannævn skulle godkende en byudviklingsplan.

Det er lykkedes de forskellige organer så godt som altid at forhandle sig til enighed og at få tilslutning fra de kommunalbestyrelser, der er impliceret i de forskellige

byudviklingsplaner; også her har smidighed været lagt for dagen og må nødvendigvis lægges for dagen.

Væsentligt er det, at der altid er blevet lagt vægt på, at de arealer, som inddrages til inderzone, under hensyn til befolkningsudviklingen m. m. er rigeligt store, og at der forud skønnes over, hvor store erstatninger der kan blive tale om at yde til ejere, hvis ejendom kan siges at være sunket i værdi som følge af byudviklingsplanen, så at man kan vurdere, hvorvidt erstatningskravet står i rimeligt forhold til de samfundsmæssige besparelser, byudviklingsplanens gennemførelse indebærer. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at de hidtil tilkendte erstatninger har været af ret begrænsede størrelser.

1949-loven fastsatte, at der skulle være et stående folketingsudvalg, som skal udtale sig om, hvorvidt en byudviklingsplan skal forelægges folketetinget ved særlig lov. Alle de hidtil godkendte byudviklingsplaner har da også været forelagt dette udvalg, der i intet tilfælde har ønsket særlig lov, men i skøn endrægtighed har tilsluttet sig, at byplannævnet godkendte planen.

I det lovforslag, vi i dag behandler, foreslås revisionsbestemmelsen fjernet fra loven. Efter de erfaringer, vi har haft i de forløbne 10 år, er jeg ikke betænkelig derved. Skulle en eller anden ændring blive ønskelig, vil folketetinget jo til enhver tid kunne tage loven op til revision, og da vi har det stående folketingsudvalg, der også beskæftiger sig med de enkelte planer, skulle man mene, at eventuelle ønsker om en nødvendig revision var tilgodeset herved.

Jeg mener dog, at en udvalgsbehandling vil være ønskelig, og jeg forbeholder mig i udvalget at henstille, at vi ser på, hvorvidt den lave grundvurdering i en yderzone kan komme en ejer urimeligt til skade, når hans ejendom overføres til inderzone, fordi nulpunktet ligger så lavt.

Gøting: Retsforbundet ser med velvilje på det foreliggende lovforslag. Der er allerede sagt en hel del om denne lovgivnings heldige virkninger i den 10 års periode, der er gået, men vi vil dog af hensyn til de interesserede parter, som eventuelt ønsker at fremsætte indvendinger, i lighed med de ærede medlemmer hr. Gottschalck-Hansen og fru Kir-